

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת גיטין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ז מי שאחזו

גמ' סז: - עב.

{ רפואות, גדולה מלאכה שמחממת; עבדי דריש גלותא צערו רב עמרם חסידא ורב ששת; כבישת אשמדאי כדי לתפוס שמיר לאבני מקדש, שלמה מלך והדיוט (ומלך - מח); רפואות ולחשים, פת שחרית מעלי לכל הגוף; מקיז דם, דברים המכחישין }

אמר כתבו גט ואחזו קורדייקוס - ר"ל - כותבין לאלתר [כישן - סם רפואתו בידינו]
ר' יוחנן - רק כשישתפה [כשוטה] אבל מצולב ושחוט לאלתר [דעתו צלולה]
אדם שחוט (ב' סימנים) = חי וסופו למות ואין השוחט גולה [שמא הרוח בלבלתו, פרכוסו קירב מיתתו]

נשתתק - "נכתוב גט?" והרכין - בודקין אותו ג"פ
ר"נ - חד לאו וב' הן וכו', דב"ר ישמעאל - אם רוצה פירי של קיץ בחורף
רב כהנא - רב - חרש שאינו מדבר (רש"י - ופיקח בשעת קידושין) שיכול לדבר מתוך הכתב יכול לגרש (כרשב"ג, ורבנן דברייתא חולקין בגט)

אין חיוב קרבן שבועת העדות לאלם [אם לא יגיד - ואינו יכול]
אין חסרון מפי כתבם בעדות אשה [הקילו], לירושת בכור (לרש"י - להשותו לפשוט)
חרש מעיקרו לא יכול לגרש יבמה שנפלה מאחיו פיקח, אבל יכול בנפלה מחרש [כשם שכניסתה ברמיזה]

ר' יצחק - אשה שוטה מדרבנן אינה מתגרשת [שלא ינהגו בה מנהג הפקר]
לר"מ דמילי מימסרן - "כתובו" - הם דוקא, "תנו" (רש"י - בלי כתבו) לג' - יכולין לומר לאחרים. ור' יוסי חולק - ואפי' באומר אמרו

רש"י עא. - עא:

שטר שחתמו ביומו לא דמי למפי כתבם דאורחי' להכי
"כתבו" - מקפיד שלא יאמרו לאחר דבוש שאינו יודע לכתוב
מילי מימסרן לשליח - דרך ארץ הוא לעשות שליח דברים

גמ' עב. - עג.

"אם מתי" לרבנן פסול, לר' יוסי (להל') בין בע"פ בין בשטר כשר [זמנו של גט מוכיח (רש"י - כמהיום)],
וספק לרב הונא לל"ק באומר בע"פ אם הל' כר' יוסי
"מהיום אם מתי" כשר,
"מהיום ולאחר מיתה" - ספק גט [ספק אי תנאי או חזרה], ולרבי כשר [תנאי]

לר' יוסי - "לאחר מיתה" = מהיום ולאחר מיתה
"מהיום אם מתי מחולי זה" ועמד וחלה ומת - אומדין איך מת, לרב הונא - דוקא בניתק מחולי לחולי
רב הונא - גט שכ"מ אם עמד חוזר ממילא - לרש"י - אפי' לא התנה "אם מתי" [סתם אדעתא דמיתה]
רבה ורבא - אינו חוזר [יאמרו יש גט לאחר מיתה ואפקעינהו (לרש"י - שלא יאמרו לא הוי גט עד שמת)]
אונס דלא שכיח לא אסיק אדעתא

גמ' עג. - עד.

מהיום אם מתי - לא תתייחד עמו [לרש"י - שמא יבעול לשם קידושין, איסור יחוד עם פנויה] גם בפני שפחתה [לבה גס בה]
ר"נ אמר רבה בר אבוא - ואם ראוה שנבעלה חוששין לקידושין לב"ה
ואם (רש"י - אח"כ) נתן לה כספים - לת"ק חוששין לזנות, לר' יוסי בר"י - לקידושין
אביי - ראוה שנבעלה (בלי כסף) - ת"ק - זנות לכו"ע, ריב"ז - חוששין לקידושין לב"ה

רבא - ראוה - ת"ק - זנות, ריבר"י - קידושין,
לא ראוה - ת"ק - לא חיישין, ריבר"י - חיישין לקידושין לב"ה

בימים בין גט למיתה (לרש"י - בגט "מעת שאני בעולם")
ר"י - כאשר איש דאינה מגורשת עד סמוך למיתה
ר' יוסי - ספק מגורשת (לרש"י - כל שעה ספק סמוך למיתה ואין בריה) ובאשם תלוי
ובעלה חייב במזונותיה, אבל לר' יוסי בברייתא פטור
ואם לא מת מהחולי - איגלאי דלאו גט הוא ובחטאת
ר"מ - מגורשת משעת נתינה אא"כ לא מת - דאז היתה ודאי אשת איש ובחטאת
ר' זירא - "מגורשת ואינה מגורשת" - חייב בעלה במזונותיה

גמ' עד. - עה.

ע"מ שתתני לי מאתים זוז בגט, שאתן לך בקידושין - רב הונא - תנאי הוא [כרבי ע"מ כמעכשיו]
ולרשב"ג מותר לתת אפי' ליורשים [ל"י" = ואפי' ליורשין]
רב יהודה - לכשתתן [לרבנן דרבי על מנת לא כמעכשיו]
ר' יוחנן - לכו"ע ע"מ כמעכשיו, ולרבי גם מהיום ולאחר מיתה (ולרבנן ספק תנאי או חזרה)
ע"מ שתתני לי אצטליתי - ת"ק (להל') - דוקא, רשב"ג - אף דמיה (כמעשה בצידן) (לאביי - דוקא
באינה בעין)

ע"מ שתתני ומחל - אינה מגורשת [לציעורה קמכוין ולא ציערה]
אמר לאריס "תשקה השדה יותר ואשלם יותר" ואתא מטרא - רב יוסף - לא מקבל,
רבה - כן [כיוון להרווחה - וא"צ]

מח' רבא ור"פ (ב' לשונות) אי נתינה בפניו בע"כ הויה נתינה,
ושלא בפניו לכו"ע לא - חוץ מתקנת הלל ביום אחרון של שנת בתי ערי חומה

גמ' עה. - עו.

גט ע"מ שתחזירי הנייר כשר [לרב חסדא - כרשב"ג דיכולה לפייסו בדמי, לר"מ דלא כתנאי בני גר
וראובן (צריך כפול והן קודם ללאו, תנאי קודם למעשה, תנאי בזה ומעשה בדבר אחר), ע"מ
כמעכשיו]
גט שכ"מ - אם לא מתי לא יהא גט, אם מתי - כן, אם לא - לא [לא מקדים פורענות וגם הן קודם ללאו]
ע"מ שתניקי בני ומת הבן תוך כ"ד (לת"ק) / י"ח (לר"י) חודש - כשר,
ע"מ שתניקי ב' שנים ומת - לת"ק פסול [לרש"י - מדפירש - למימר אפי' מת], לרשב"ג כשר [אין
עיקוב ממנה]
בלי מת - צריך להניק כ"ד / י"ח חודש, חוץ: רב חסדא לרשב"ג מספיק יום א', ממפרש פחות, לרב
אשי אפי' סתם = יום א' בתוך ב' שנים (איתותב)
ב' לשונות ברשב"ג אי בעינן תנאי כפול או לא [אם יש ב' כתובין הבאין כאחד]
בפני שנים "ע"מ שתתני 200", ובפני אחרים "300" - ביטל תנאי הראשון
בפני ב' "ע"מ שתשמש אבי", ובפני אחרים "שתתני 200" = או או, ואין א' מכל זוג מצטרפין

גמ' עו: - עז.

גט כשאשתהה שלא בפניך ל' יום - ר' יוחנן - אין חוששין ליחוד (= גט ישן) וכשיתקיים ה"ז גט
וחיישין לפיוס (לרש"י - שנתחד עמה ויערער הבעל "שפייסתי") אא"כ אומר נאמנת עלי לומר לא
פייסתי

אם לו באתי עד י"ב חודש ומת - למשנתנו פסול,
לרבי יהודה נשיאה כר' יוסי - כשר [זמן השטר = מעכשיו]
מעכשיו אם לא באתי עד י"ב חודש ומת - ספק אם מותרת מיד או לאחר י"ב חודש
לכשתצא חמה = לכי תצא (לרש"י - אפי' לר' יוסי דפי' לכשתצא ולא מעכשיו)
"אם לא באתי עד שנה כתבו ותנו" - לא יכתוב עד אח"כ,

"כתבו ותנו אם לא באתי" - לר' יוסי יכול לכתוב מיד נהו"א - יכול לכתוב על תנאי, מדשינה הכי
קאמר "כתבו עכשיו"

"לאחר שבוע" - תמתינ שנה שמינית, לאחר שנה = עוד חודש, לאחר חודש = עוד שבת, לאחר שבת =
יום א', ב', ג'
לרבי - לאחר הרגל = ג' יום (דלא כהל')

רש"י עו:

אם אשה בדרך ל' יום מיום שאצא - התנאי רק על מהלך הראשון ולא בקיימו אח"כ